

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 102.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἐμαλίζοντος πολλάκις τὰς τῆς
περιτάσεων καὶ ματιῶν τραχύ-
τητας.

instrue: quibus te ij, qui potentia præditi
sunt remunerabuntur. Nam auro cares,
quod aduersarum rerum & flagrorum as-
peritates plerunque planas reddit.

Κύρω ἀναγνώστη. ρ.

Cyro Lectori. 100.

Εἰπέ τῷ μαθητῇ τῆς Ναυάτης ὁ
Φρύος, τί φροῦά τῃ ὡς καθαρός, ἀνοήσι-
ραν, τί ἀναμάρτητον σαυτὸν εἰρωνεύης;
τί ἀρῆν ἢ τιὸ τῆς φύσεως κοινωνίαν;
Ἡσαίας ἀκράτατον ἑαυτὸν ἐξαγγελ-
λεῖ, Δαβὶδ πάντα ἀνθρώπων ψευδόμενον
οἶδε, καὶ πάντας ἐν ἀμαρτίαις καὶ συλ-
ληφθέντας καὶ κνηθέντας, αὐτὸς τε θεὸς
τῶν ἀνθρώπων ὅτι μελῶς ὡροσκήμενος
τῇ ποιησίᾳ γνώσκει, καὶ ληζόντας
μοῖς φιλαυθροῦται ἑλές, καὶ σὺ ἀλα-
ζονεῖν καθαρότητος τυφόν; ἢ πάνσαι
τοίνω ψευδόμενος, ἢ φάμῃ ἐξ ὧν ὡρά-
ταις γελώμενος, ἢ μάλλον διωατῶς
ἀρχυόμενος.

Dic ad Nouatiani supercilij discipulū: *In Noua-
tianos.*
Quid tanquam purus, stolidè gloriaris?
Quid te ipsum peccati expertem simulas?
Quid naturæ societatem inficiaris? *Esai. 6.*
immundum se esse prædicat: Dauid omnē
hominem mendacem esse agnoscit, atque *Psal. 115.*
omnes in peccatis, & conceptos, & in lu-
cem editos fuisse. Atque etiam Deus ipse *Psal. 50.*
homines mirum in modum & seduld im- *Genes. 8.*
probitati addictos esse, ac solo misericor-
diæ oleo indigere ait. Et tu puritatis fastū
arroganter iactas? Quamobrem aut men-
tiri desine: aut ex his quæ agis, te irride-
ri constat, vel potius ingenti ignominia
affici.

Θεογνώστῳ μοναχῷ νεοπαγεῖ. ρα.

Theognosto nouo Monacho. 101.

Καλῶς ἦλθε τῆς σμυθίνης συντόμως.
καλῶς τὴν ὕλην ὡς συμπνίγισαν
φύγεις, καλῶς ὡρὸς ὑψηλὴν πολι-
τείαν ἐξέστης. εἴηκε τοίνω κρηγορῶν
ὡς ὀπλίτης, μή τις ὑπνος παρεσέλθῃ
καυῶ σε, καὶ ῥίψασιν, ὃ μὴ γένοιτο,
δειξή. ἔ γὰρ τὸ πονηρὸν τὰ νοήματα
ἀγνοοῦμεν.

Præclarè ligonem arripuisti. Præclarè
res ex materia concretas, vt strangulantes,
fugis. Præclarè ad sublimem & excelsam
vitam euolasti. Peruigil itaque, vt miles, in-
cede, ne quis somnus obrepat, qui te fran-
gat & emolliat, clypeique abiectorem ac
perfugam, quod absit, reddat. Neque enim
improbi hostis cogitationes ignoramus. *2. Cor. 2.*

Τιμοθέῳ ἀναγνώστη. ρβ.

Timotheo Lectori. 102.

Ὡσπερ οἱ ναυτικοὶ ἐρώματι τὸ δέ-
λεον κατακρύπτουσι, καὶ τοὺς ἰχθύας
ἀπορόπῳ ἀχρεῖουσιν, ἕτως οἱ πονηροὶ
τῆς ἀρετῆς σιμμάχοι τῇ κρητολογία
τὰς ἑαυτῶν κακονοίας καλύπτοντες
ἀγχιστεύουσι τοὺς ἀπλῆστέρους ὡρὸς
θάλαττον. πάση τοίνω φυλακῇ τήρει
τὴν σὴν καρδίαν, μή τις δοκῆσιν ἢ τῷ
κρηστῷ φύσιν μετὰ τὴν σάρκασιν δέ-
ξῃ, θατέρους γὰρ ὄντιν ἀνάρεσις, ἢ πτελ-
μῆς τούτων συγκατάθεσις, ἢ τῆς
θείας τραπεύσεως, ἢ τῆς ἡμῶν μαιωθεί-

Quemadmodum nautæ hamum esca *Hæretici*
occultant, ac pisces improvisè capiunt: *piscatori-*
eodem modo improbi hæresum defenso- *bus simi-*
res sermonis suauitate peruersas suas sen- *les.*
tentias obtegentes, simpliciore homines
ad mortem tanquam hamo quodam ca-
piunt. Quocirca omni custodia serua cor *Prouer. 4.*
tuum: ne Christi naturam post incarnatio-
nem merum duntaxat spectrum esse cre-
das. Alterutram enim tollit, qui vnam tan-
tùm confitetur: nempe vel diuina mutata,
vel nostra imminuta. Hæc est Manis Cha-

tybdis, per quam omnes in gehenam praecipites agere studuit.

Eidem. 103.

Cur Christus Petrus interroget. Ioan. 21.

Triplex Domini ad Petrum de charitate interrogatio, à Domini ignorance proficisci minimè existimanda est, (ne ita quidam decipiantur) verùm triplicem negationem triplici assensione bonus medicus depulit.

Leontio. 104.

Quorum sit Episcopatum desiderare. 1. Tim. 3. Tit. 1.

Non est quorumlibet, vit praclare, Episcopatum appetere: verùm eorum, quorù vita ex Pauli legibus dirigitur. Quamobrè si illam in teipso sinceritatem perspicis, libenti atque alacri animo ad tanti fastigij ascensum perge. Sin autem ea tibi deest, quoad ipsam adeptus sis, ea, quæ attingere nefas est, minimè attinge. Caue ne ad ignem, qui materiam absumit, accedas.

Eutonio Diacono. 105.

Matt. 3.

Cur Iudaei viperis comparantur. Deut. 32.

Viperarum progeniem Ioannes Iudæos appellavit, vt improborum parentum improbiore fetus. Aiunt enim hanc feram maternum ventrem, cum in lucem editur, arrodere. Quoniam igitur Deum, qui eos genuit, dereliquerunt, atque omnem sibi concessam gratiam extinxerunt (ea videlicet in irritum redacta) meritò proinde venenatis animantibus eos confert, per ingratitudinem accepta beneficia oblitterantibus, ne dicam corrodentibus.

Timotheo Lectori. 106.

Eccl. 25. Luc. 8. Ioan. 2.

Tibi, qui prudenter interrogas, respondere necesse est. loquere enim, inquit scriptura, in aures audientium. Ac rursus: Qui habet aures audiendi, audiat. Nolite facere domum meã domum negotiationis, ad eos qui columbas vendebant, dixit Dominus, sacerdotes, qui Spiritus Sancti dona vendebant, significans: Quando-

σνε. αὐτῆ τῷ Μάνητος ἡ χέρυβδις δι' ἧς πάντας εἰς γέεναν καταγαγεῖν ἐπαύδασε.

Τῷ αὐτῷ. ργ.

Ἡ περιπλῆ τῶ κυρίως πρὸς Πέτρον πρὸ ἀγάπης ἐρώτησις, οὐκ ἐστὶ ἀγνοίας τῆ δεωότης ὑπόνοια. μὴ ἕτως πνέες πρὸ ἀγαλλογίζεσθωσαν. ἀλλὰ τὸ περιπλοῦ τῆς ἀρνήσεως, τῷ περιπλῶ τῆς συγκαταθέσεως, ὁ ἀγαθὸς ἱατρὸς ἐξωστράκισε.

Λεοντίῳ. ρδ.

Οὐκ ἐστὶ τῶ τυγχανόντων ὁπισκοπῆς ἔρα, ὡ φαμασίαι, ἀλλ' ὡν ὁ βίος ἐκ τῶ Παύλου νόμων ἰθιύεται. οὐὲ ἐκείνη ἐν σεαυτῷ θεωρεῖς τιὸ ἀκρίθειαν. ἴθι ἀσμεῖως πρὸς τιὸ τῆ τοσοῦτος ὑψὺς ἀνάβασιν. εἰ δὲ ἐπρὸς σε σὶ αὐτῆ, μέλεις ἀκτιση, μὴ ψάσης τῶ ἀψάσεων. πρὸς σε πρὸς ἐπρὸς ἴθι τιὸ ὑλὴν δαπαίωντι.

αεροσπῆξις.

Εὐτονίῳ Διόκωνι. ρε.

Γενήματα ἐχιδνῶν Ἰωάννης τοὺς ἰδρυμένους ἐκάλεισεν, ὡς ποτηρῶν γονέων κνήματῶ ποτηρότερα. φασὶ γὰρ τὰ τὸ θεῖον καταδίεν τιὸ μισθῶσαι τιδὼ ἐν τῷ σποτικῶσαι. ἐπειδὴ οὐὲ τὸν γενήσαντα αὐτοὺς θεὸν ἐγκατέλιπον, καὶ πᾶσαν δεδομένην αὐτοῖς χάριν ἐπέκρωσαν καταργήσαντες, ἐκώπως ἐκάνοις αὐτοὺς ἀπειλάζει τοῖς ἰοβόλοις, ἀχαρίστια τὰς εὐεργεσίας ἐξαφανίζουσιν, ἢ μάλλον εἰπεῖν καταδίσιν.

Τιμοθέῳ ἀναγιώτῃ. ρστ.

Νενεχὸς ἐρωτῶσι πὶ ἀνάγκη σοι σποκρίνεσθαι. λάλε, γὰρ, φησὶν, εἰς ὧτῶ ἀκούοντων. καὶ ὁ ἔχων ὧτῶ ἀκούειν, ἀκούετω. μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τῶ πατρός μετ' οἶκον ἐμπορείς, τοῖς τὰς πειρασίας παλῶσιν, ὁ κύριος εἶπε, τοὺς ἱερεῖς ἀμνησιόμοιους, τὰς τῶ ἀγίῳ πνεύματος ἀπεμπλωμένους δωρεάς, ἐπειδὴ ἐν